Dosar nr.1-219/22

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

04 decembrie 2024 or.Săngerei

Judecătoria Bălți sediul Sîngerei
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Iurie Malcoci
Grefier Simac Polina
Cu participarea:
Procurorului Gordilă Alexandru
Avocatului Havrun Alexandru
examinând în şedinţă de judecată publică cauza penală de învinuirea lui

Ganea Eduard *****, născut la *****, locuitor s. ***** raionul *****, studii medii speciale, nesupus militar, căsătorit, angajat în calitate de reparator instalațiilor frigorifice la Î.M. „*****”, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 09.11.2022 – 04.12.2023.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

La 01.09.2022, Ganea Eduard a întrebuințat băuturi alcoolice și conştientizând caracterul social – periculos al acţiunilor de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, precum și consecinţele care pot surveni, a urcat la volanul autoturismului de model “*****” cu numărul de înmatriculare *****. Aproximativ la ora 02[09] deja data de 02.09.2022 deplasându-se pe una din străzile satului Alexăndreni raionul Sîngerei, a fost stopat de către agenții de circulație care l-au suspectat pe Ganea Eduard de întrebuinţare a băuturilor alcoolice și având simptome vizibile de ebrietate, el a fost testat cu alcotesterul „Drager”, în cadrul căruia s-a constatat că, concentraţia de alcool în aerul expirat de acesta este de 0,34 mg/l, cantitate care conform al. 3 art. 134 [12] Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Totodată, de la Ganea Eduard au fost prelevate probe biologice de sânge în care s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,58 g/l.

Fiind audiat în calitate de inculpat, Ganea Eduard n-a recunoscut vinovăția sa și a declarat că, la data de 02 septembrie 2022 în timp ce se deplasa cu automobilul prin s.Alexăndreni a fost stopat de către colaboratorii de poliție, care l-au suspectat că este în stare de ebrietate și l-au supus examinării cu testul Drager care a indicat că se află în stare de ebrietate. După aceasta s-au deplasat la spital unde din nou a trecut testul Drager care a arătat o concentrație a alcoolului mai mică, apoi i-

au fost prelevate probe de sînge, ulterior aflănd că în sînge s-a depistat concentrație de 3,58 alcool, cu acest rezultat el nu este de acord fiindcă nu a servit alcool. N-a contestat rezultatele date deoarece n-a cunoscut că are așa posibilitate, avocatul numit din oficiu nu l-a informat.

Necătând la faptul că inculpatul Ganea Eduard, nu și-a recunoscut vinovăția, probele cercetate în cadrul şedinţelor judecătoreşti, dovedesc integral vinovăţia acestuia în comiterea infracţiunii imputate, şi anume:

- declarațiile martorului Motruc Ion, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, la 02.09 2022 a fost implicat în serviciul de menținere a ordinii publice în raionul Săngerei împreună cu colegul Belic Alexandru. Patrulând prin s.Alexandreni au stopat automobilul model "Școda" condus de către Ganea Eduard. În timpul verificării actelor de la ultimul s-a simțit miros puternic de alcool. Drept urmare, Ganea Eduard a fost testat cu aparatul Drager care a arătat concentrația de alcool cu grad avansat. După aceasta, Ganea Eduard a fost înlăturat de la conducerea automobilului și s-au deplasat la spitalul din mun.Bălți unde i-au fost prelevate probe de singe. Nu ține minte dacă la spital Ganea Eduard a fost testat repetat cu testul Drager, ultimul avea un comportament adecvat, mergea singur fără careva ajutor.

- declarațiile martorului Belic Alexandr, care a declarat în ședința de judecată că, la 02.09 2022 a fost implicat în serviciul de patrulare împreună cu colegul Motruc Ion. În s.Alexandreni au stopat automobilul model "Școda" condus de către Ganea Eduard. În timpul verificării actelor de la ultimul s-a simțit miros puternic de alcool. Drept urmare, Ganea Eduard a fost testat cu aparatul Drager care a arătat concentrația de alcool de 0,33 mg/l. După aceasta, s-au deplasat la spitalul din mun.Bălți unde i-au fost prelevate probe de singe. La spital Ganea Eduard a fost testat repetat cu testul Drager, care a arătat o concentrație mai mica decăt în primul caz dar pasibilă de atragere la răspundere contravențională. Ganea Eduard a recunoscut că a consumat bere, avea un comportament adecvat, mergea singur fără careva ajutor.

- Testarea alcoolscopică din 02.09.2022, efectuată la cet. Ganea Eduard, unde în aerul expirat s-a stabilit concentrația de alcool 0.34 mg/l și tichetul „Drager". (f.d 6-7);

- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.09.2022. (f.d. 8);

- Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 02.09.2022. (f.d 12);

- Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 02.09.2022. (f.d 13);

- Procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 02.09.2022. (f.d 14);

- Ordonanța și procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 02.09.2022. (f.d 16-17);

- Buletin de Analiza nr. 47/2/02/09/2022 pe numele lui Ganea Eduard, precum că rezultatul alcoolemiei constituie 3.58 g/l. (f.d. 54);

- Procesul-verbal nr. 306 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 02.09.2022. (f.d 55-56);

- precum și alte documente ale cauzei, care coroborate cu declarațiile inculpatului constituie probe utile, pertinente și concludente ale cauzei și formează un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția inculpatului, fiind puse de instanță la baza sentinței.

Astfel, instanţa de judecată consideră că, este dovedită în volum deplin vinovăția lui Ganea Eduard, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Codul penal, adică conducerea

mijlocului de transport, de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În corespundere cu prevederile art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context se reține că, potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţiei, iar toate probele în ansamblu sub aspectul coroborăriilor, instanţa de judecată constată vinovăţia inculpatului Ganea Eduard în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod penal – adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, instanța stabilește că, din probele cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, rezultă cu certitudine că, Ganea Eduard la 01.09.2022 a întrebuințat băuturi alcoolice și conştientizând caracterul social – periculos al acţiunilor de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, precum și consecinţele care pot surveni, a urcat la volanul autoturismului de model "*****" cu numărul de înmatriculare *****. Aproximativ la ora 02^{09} deja data de 02.09.2022 deplasându-se pe una din străzile satului Alexăndreni raionul Sîngerei, a fost stopat de către agenții de circulație care l-au suspectat pe Ganea Eduard de întrebuinţare a băuturilor alcoolice și având simptome vizibile de ebrietate, el a fost testat cu alcotesterul „Drager", în cadrul căruia s-a constatat că, concentraţia de alcool în aerul expirat de acesta este de 0,34 mg/l, cantitate care conform al. 3 art. 134^{12} Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Totodată, de la Ganea Eduard au fost prelevate probe biologice de sânge în care s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,58 g/l.

Pentru a surveni răspunderea penală pe art.264[1] alin.(1) Cod penal, urmează să fie întrunite trei condiții obligatorii și anume: să fie prezentă latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii, să fie stabilit subiectul acestei infracțiuni.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată după caz, în acțiune.

Latura subiectivă – a prezentei infracțiuni se caracterizează prin intenție directă.

Motivul acestei infracțiuni se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de făptuitor în raport cu respectarea obligației impuse conducătorului mijloacelor de transport de a nu conduce mijlocul de transport aflându-se sub influența alcoolului sau drogurilor.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.264[1] alin.(1) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În afară de acesta, subiectul are o dublă calitate specială 1) este conducător al mijlocului de transport; 2) este persoană care deține permis de conducere a mijloacelor de transport.

Fapta imputată inculpatului Ganea Eduard se dovedește prin probele materiale prezente în cauza penală, cât și prin declarațiile martorilor Motruc Ion și Belic Alexandr.

Instanța nu poate reține ca argument al nevinovăției lui Ganea Eduard afirmația inculpatului și apărătorului său precum că urmează a fi achitat din motiv că n-a consumat alcool, nu sunt de acord cu rezultatul testului Drager dar nici cu rezultatul probelor biologice, or această versiune este combătută de probele acuzării, afirmația inculpatului fiind doar una declarativă fără careva susținere probatorie.

Conform art. 90 Cod de procedură penală, care defineşte noţiunea de martor şi indică persoanele care nu pot fi audiaţi ca martori şi potrivit alin. (3) p. 4) a acestui articol, nu pot fi citaţi şi ascultaţi ca martori: ... reprezentantul organului de urmărire penală, ... cu privire la circumstanţele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuţiilor lor procesuale, cu excepţia cazurilor de participare la reţinere în flagrant delict, de cercetare a probelor obţinute prin intermediul lor, erorilor sau abuzurilor la efectuarea procedurii în cauza respectivă, de reexaminare a cauzei în ordine de revizie sau de restabilire a dosarului pierdut.

Martorii Motruc Ion și Belic Alexandr care sunt colaboratori de poliție au fost audiaţi referitor la cercetarea probelor obţinute prin intermediul lor, adică privitor la depistarea şi constatarea faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat. Încălcări procesuale, în partea interogării acestor martori nu au fost comise. Potrivit normei sus-indicate, ei pot fi interogaţi în calitate de martori, impedimente în acest sens nu sunt şi în veridicitatea declaraţiilor acestora instanţa nu are temei de a se îndoi.

Datele iniţiale obţinute la momentul depistării şi constatării faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, ulterior au fost administrate şi verificate prin intermediul declaraţiilor martorilor în ședința de judecată.

Mai mult, instanţa de judecată menţionează şi prevederile art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, care consfinţeşte principiul contradictorialităţii în procesul penal, potrivit căruia părţile, participante la judecarea cauzei, au drepturi egale, fiind investite de legea penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Astfel, declarațiile inculpatului precum că el nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, că nu a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, instanța le apreciază critic, or

acestea au fost făcute urmărindu-se un singur scop - de evitare a răspunderii penale pentru fapta comisă.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului Ganea Eduard se constată toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Rezumând, totalitatea împrejurărilor indicate supra instanța de judecată consideră nefondate, formale și convenționale argumentele părții apărării referitor la faptul că învinuirea înaintată inculpatului nu este probată și acesta urmează a fi achitat.

Or, probatoriul administrat la caz, confirmă integral învinuirea adusă, alegația inculpatului și a apărătorului acestuia, fiind doar expunerea unei poziții de apărare.

În ședința de judecată apărătorul nu a prezentat careva probe, de natură să prezinte o situaţie de fapt, contrară celei reţinute, iar conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută nu este absolut, din moment ce prezumţiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept şi nu sunt interzise de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanţa scopului urmărit, dar şi respectarea dreptului la apărare (cauza Salabiaku v. Franţa, hotărârea din 7 octombrie 1988, paragraf 28; cauza Vastberga Taxi Aktebolag şi Vulic v.Suedia, paragraf 113, iulie 2002), la caz simpla negare a inculpatului în sensul că faptele nu corespund adevărului nu este suficientă, atâta timp cât nu aduce probe ori nu invoca împrejurări credibile pentru a răsturna probele prezente la materialele prezentei cauze.

În același context, instanța relevă că argumentele inculpatului precum că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța reține că această situație nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv părțile interogate într-un proces public şi sub jurământ, avertizați fiind conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună ştiinţă a declaraţiilor mincinoase, confirmă pe deplin şi fără ambiguităţi vinovăţia acestuia, iar raţionamentele aduse în sprijinul acestor afirmaţii au un scop de apărare.

Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condițiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizația corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliștistului, poliștistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are în sânge concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

În conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin testarea alcoolscopică se înțelege – acțiunile lucrătorului de poliție sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acțiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin analiză de laborator – investigație de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentrației alcoolului, prezenței drogurilor şi/sau altor substanțe ce provoacă ebrietate.

Potrivit prevederilor art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii Nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier coroborat cu pct.11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În conformitate cu prevederile art.134^{12} alin. (3) Codul penal, modificat prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 (în vigoare 07.11.2016), prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

La caz, instanța reține că, Ganea Eduard, la data de 02.09.2022, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a condus mijlocul de transport, fapt confirmat prin rezultatul testului Drager în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, la care s-a depistat prezența a 0,34 mg/l concentrație de alcool în aerul expirat și în probele biologice de sânge s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,58 g/l.

Astfel, instanța conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii imputate.

Drept consecinţă, instanţa de judecata consideră că acţiunile inculpatului Ganea Eduard, corect au fost încadrate în prevederile art.264^{1} alin.(1) din Codul penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.264^{1} alin.(1) din Codul penal face parte din categoria *infracțiunilor uşoare*, or, infracțiuni uşoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

În acest, instanța menționează, că în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile

prevăzute la art. 275 pct. 5) - 9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum şi în cazurile prevăzute în art. 54 - 60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripţiei de tragere la răspundere penală.

Instanţa reţine că art. 60 din Codul penal reglementează instituția liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Astfel, conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat 2 ani de la săvârşirea unei infracţiuni uşoare.

În acest context, instanța relevă, că conform art. 60 alin. (2) Codul penal, prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată.

Concomitent, prescripţia se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripţiei în acest caz începând din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi.

În acest sens, sunt pertinente prevederile Hotărârii Curţii Constituţionale nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității Art. II a Legii nr.56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul Penal (prescripţia tragerii la răspundere penală) (Sesizarea nr.27a/2014), care în pct.54) a statuat că: „(...) necesitatea reglementării prescripţiei tragerii la răspundere penală reiese din chintesenţa acestei instituţii, or răspunderea penală, ca mijloc de realizare a ordinii de drept prin constrângere, trebuie să intervină cât mai curând după săvârşirea infracţiunii. Justificarea prescripţiei este strâns legată de raţiunea represiunii penale, care, după trecerea unui interval îndelungat de timp de la săvîrşirea infracţiunii, devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale”.

Potrivit pct.55) al aceleiași Hotărâri, Înalta Curte de Jurisdicţie Constituţională a evocat că, (...) raţiunea reglementării prescripţiei răspunderii penale o constituie garantarea securităţii juridice prin fixarea unor termene pentru intentarea acţiunilor penale şi prevenirea unor atingeri dreptului la apărare.

Având în vedere aceste raţionamente de ordin legal, instanţa de judecată relevă că, din punctul de vedere al rolului şi efectelor pe care prescripția le are în câmpul dreptului penal, ea constituie o situaţie de fapt producătoare de consecințe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa şi de a impune executarea acesteia, iar, pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligaţiei de a suporta şi executa pedeapsa aplicată.

Subsidiar, urmează a fi indicat că, natura juridică a prescripţiei răspunderii constituie acea cauză a stingerii răspunderii penale şi deci, a acţiunii de tragere la răspundere penală, justificată de inutilitatea recurgerii la constrângerea juridică penală după trecerea unei anumite perioade de timp de la data săvîrşirii faptei prevăzute de legea penală.

Conform doctrinei de drept penal, cu cât mai puţin timp trece din ziua săvârşirii infracţiunii până la aplicarea pedepsei penale, cu atât este mai mare eficacitatea aplicării pedepsei, şi invers, pedepsirea persoanei după un termen îndelungat de la săvârşirea infracţiunii este, de regulă, iraţională din punct de vedere al atingerii scopurilor pedepsei penale, prevăzute de articolul 61 alin.(2) din Codul penal.

Temeiul liberării de răspundere penală, conform articolului 60 din Codul penal, constă în faptul că datorită expirării unor anumite termene din momentul săvârşirii infracţiunii, pericolul social sau îşi pierde complet vigoarea, sau se micşorează în aşa măsură, încît devine iraţional de tras la răspundere penală persoana concretă.

După cum s-a constatat în ședința de judecată, inculpatul a comis infracțiunea incriminată la data de 01.09.2022, adică la momentul examinării cauzei în judecată au expirat deja 2 ani.

De asemenea, instanța de judecată remarcă că, în speță nu sunt prezente careva temeiuri de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie.

Din aceste considerente, instanţa conchide că conform art. 89 alin. (1) din Codul penal, prin liberare de pedeapsa penală se înţelege eliberarea persoanei care a săvârşit o infracţiune de la executarea reală, parţială sau totală, a pedepsei penale pronunţate prin hotărârea instanţei de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susţine teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi şi a obliga infractorul să suporte consecinţele faptei sale.

În acest mod, liberarea de răspundere penală a persoanei constituie o circumstanţă care ameliorează într-un sens mai larg situaţia persoanei ce a comis infracţiunea, astfel fiind incidentă aplicarea instituţiei în speţă.

Reieşind din materialele cazului, instanţa reţine, că în privinţa inculpatului nu se atestă alte hotărâri definitive privind săvârşirea altor infracţiuni până la momentul emiterii prezentei sentinţe, precum şi nu sunt incidente prevederile alin. (8) din art. 60 din Codul penal, motiv pentru care instanţa va emite o sentinţă de condamnare în privința inculpatului Ganea Eduard, fără a-i fi aplicată o pedeapsă penală, reieşind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală şi cu liberarea de pedeapsă penală conform art. 60 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de Procedură Penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la Ganea Eduard a cheltuielilor judiciare suportate pe prezenta cauză în sumă de 164 lei 77 bani.

Potrivit prevederilor art.229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

În speța data, referitor la cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pe prezenta cauză în legătură cu efectuarea examinarea medicală și testarea alcoolscopică, instanța de judecată, o consideră întemeiată și oportun de a fi încasat de la inculpatul Ganea Eduard în contul statului a sumei de 164,77 bani.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, în conformitate cu art.art.332, 338, 384-385, 390 alin.(1) pct.3), 391 alin.(1) pct.6) CPP, art.60 Cod penal, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

A-l recunoaște vinovat pe Ganea Eduard *****e în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin. (1) Cod penal.

Se încetează procesul penal în cauza privind învinuirea lui Ganea Eduard în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală.

A încasa de la Ganea Eduard în contul statului suma de 164 lei 77 bani cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pe prezenta cauză penală.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Sângerei.

Președintele ședinței,
Judecătorul Malcoci Iurie